

EUPHORBIA

Alle Euphorbia-soorten hebben de witte melkachtige afscheiding gemeen die vrijkomt wanneer delen van de plant gekneusd worden. Deze 'latex' is giftig bij inname en kan aanleiding geven tot ernstige huidirritatie, zeker in combinatie met zonlicht. Dat verklaart de volksnaam 'Wolfsmelk'.

Een veel onschuldiger kenmerk is de bloeiwijze. De kleine schijnbloemen zijn omringd door schutbladen die opvallend geel of groen gekleurd zijn. Bij de ene Euphorbia-soort staan ze alleen, bij de andere in clusters bij elkaar. De ene heeft eindstandige bloemen, de andere draagt ze langsheen de stengel.

Het geslacht telt gemakkelijk 2300 soorten, uiteenlopend van eenjarige planten tot struiken zo groot als een boom!

Ook hun habitat is heel uiteenlopend. In de woestijn en semi-aride gebieden komen vooral de succulente soorten voor. In duingebieden treft men struikachtige Euphorbia's aan. Soorten die meer van schaduw en vruchtbare bodems houden, groeien van nature in de gematigde bossen, waar ze met hun groeikracht hele gebieden kunnen koloniseren.

Euphorbia's zijn overal ter wereld geliefd als tuinplant. In het voorjaar lichten ze de tuin op met hun bijna fluorescerende bloeiwijzen. Ook uitgebloeid behouden ze nog lang hun vorm. Veel soorten hebben fraaie bladeren en een mooie architecturale vorm. En omdat ze van nature zowat overal voorkomen, is er voor elke tuinbodem wel een geschikte soort of cultivar.

Typische tuinsituaties en geschikte Euphorbia-soorten

- *E. myrsinites* is groenblijvend en heeft sappig blad met een blauwe schijn. Hij haalt ongeveer 30 cm en is geschikt voor rotstuin, kleine border of plantenbak. De bladeren staan spiraalsgewijs rond de stengel. De schutbladeren kleuren geel-groen.
- Ook *E. polychroma* is geschikt voor de kleinere border. Hij groeit mooi symmetrisch en bloeit met zonnig gele pseudo-bloemschermen.
- *E. cyparissias* blijft even laag maar laat je niet misleiden: dit is geen doetje en een uitstekende bodembedekker. De mooie oranje herfstkleur krijg je er gratis bovenop.

Voor een mooie solitaire voor de zonnige border, is er de groenblijvende *E. characias*. Hij neemt een fraaie vorm aan. Fors en toch steeds elegant. Als reactie op koude of droogte kleuren de bladeren rood. De cultivar 'Lambrook Gold' haalt gemakkelijk anderhalve meter. Andere cultivars, zoals 'Velvet Ruby' en 'Shorty' blijven lager.

E. griffithii is een aanwinst voor de tuin vanwege de mooi gekleurde schutbladen: warm oranje bij de cultivar 'Dixter' en oranje-rood bij de groeikrachtige 'Fireglow'.

Bij de aanleg van een vijver mag 'Walenburgs Glorie' in geen geval ontbreken. Dit prachtexemplaar is afgeleid van *E. palustris*. Hij wordt 120 cm hoog en breed en houdt van een vochtige standplaats.

Tenslotte is er nog *E. amygdaloides* var. *robbiae*. Dit is een groenblijvende soort die bloeit op stengels van een jaar oud. Bij uitstek geschikt als bodembedekker in droge schaduw.

Verzorging

Geef de Euphorbia de groeiomstandigheden die met zijn soort overeenkomen. Weet dat alle soorten gemakkelijk zaad produceren, maar niet altijd soortecht terugkomen. Ze kruisen onderling ook vrij wat een leuke verrassing kan opleveren.

Knip bij *E. amygdaloides* en *characias* de uitgebloeide bloei-

▲ De cultivar 'Fireglow' zet uw border in vuur en vlam

▲ *Anemone blanda* 'Blue Shades'

stengels weg om plaats te maken voor de nieuwe die het volgende jaar zullen bloeien.

Tips

- Als je bloemstengels knipt voor bloemstukken, verzegel de snede dan in kokend water.
- Vergewis je op voorhand van de groeikracht van de Euphorbia. Zo vermijd je verkeerde keuzes. ●

< Tekst en foto's: Nik Spruyt

De Belgische Vasteplantenvereniging groepeert een aantal traditionele kwalitatieve vasteplantenkwekerijen die er alle een uitgebreid assortiment op na houden. Samen streven ze een eerlijke samenwerking na en bundelen veel kennis over vaste planten en het juiste gebruik ervan. Tevens ijveren ze voor de doelstellingen en normen opgesteld door I.S.U. (Internationale Stauden Union).